

դուն պահանջածը հասարակօրէն անիրաւ է : Կապ մը դիւրաւ քակուիր, կը բարկանայ . բանալիք մը շուտով չքանար, յիսոցը կը կոխէ . ոտքը քարին կուզայ, քարը կը վերցընէ գետինը կը զարնէ . ձին աղէկ չքալէր՝ կ'անիծէ . վերջապէս կ'ուզէ որ անզգայ ու անբան արարածներն ալ ամէն բանի մէջ իրեն հնազանդին ու զինքը յարգեն : Հանկարծ ուրիշ մը իր մէկ ձախորդութեանը պատճառ ըլլայ, որչափ ալ չգիտնալվ ու անմեղութեամբ եղած ըլլայ՝ օգուտ չունի, կ'ուզէ որ մարգարէ ըլլար, գիտնար գուշակեր անկարծելի բաներն ալ : Ո՞է կը սահեցաւ ընկաւ, ձեռքի գաւաթն ալ կոտրեցաւ, Խելքդ ուրէ կ'ըսէ, ըմտածես որ իյնալու ըլլաս՝ գաւաթը կը կոտրի . կարծես թէ անխեղջը իր իյնալը կ'ուզէր, կամ թէ գաւաթը անոր ոսկորներէն աւելի պատռական ըլլար : Խելացի մարդու մը ասկէց մեծ անարգութիւն ինչ կրնայ ըլլալ . որչափ ալ կերպարանքը այլանդակած ըլլայ, աս այլանդակ մնածութիւնները հերիք են զինքը անբանի նման ընելու :

Րարկացողը օր ունի որ որչափ ալ հեզութեամբ վարուիս հետը՝ անօգուտ է, պէտք է որ խնպէս գազանի մը քով մօտենալու համար կը գիտես՝ ատենն է թէ չէ մօտենալու, ասանկ ընես իրեն հետն ալ . անանկ ատեն քովը ըմտենալէն ուրիշ ձար չկայ . խօսիս՝ կը բարկանայ . չխօսիս՝ դարձեալ կը բարկանայ . իսկ թէ որ չուզածը խօսիս, կը կատղի . ըսենք թէ իրաւունք ալ ունենայ բարկանալու, ինչ կը վաստըկի բարկանալովը, բայց եթէ ուրիշէն քաշած վնասուցը վրայ՝ վնաս մ'ալ ինքն իրեն կ'աւելցընէ : Րարկութեան մէջ խիստ քիչ խօսք կամ գործք կը պատահի որ ետքը մարդու չզդայ վրան . անոր համար իմաստուն մարդիկ բարկութեն մէջ ոչ կը խօսին, և ոչ կը գործեն, մինչեւ որ բարկութիւննին շանցնի : Իմաստունին մէկը իր ծառային վրայ բարկացած ըլլալով՝ ըսաւ . Դնա գոչ եղիք որ բարկութիւնս եղած է, թէ չէ

մայ զքեզ կը պատժէի : Ո՞է կ ուրիշն ալ իր ծառային վրայ պատժոյ արժանի գործք մը տեմնալով, քովի եղած բարեկամին՝ Վահկայ դու պատժէ, ես բարկացած եմ, ըսաւ ու թողուց գնաց : Այսկատին բարկանալուն նշանը՝ իր ձայնը ցածցընեն էր . իմաստուն մարդիկ շատ անգամ բարկութեան ատեն թէ որ խօսք մըն ալ ըսելու ըլլան՝ զուարձախոսութեան կը դարձընեն . Այսկատ օր մը յանկարծ ձամբու մէջ մէկէ մը ապտակ ուտելով՝ ըսաւ . Վիսոս որ մարդու չգիտեր թէ որ օր երեսը դիմակ անցուցած գուրս ելլէ տնէն : Ծամփատոկդէս ալ երբոր ժողովքի մէջ Հունաստանի աղատութեանը վրայ վիճաբանութիւն կ'ընէր, ու հակառակ կարծիք ունեցողներուն մէկը գաւազանով զլսուն զարկաւ, աս իմաստուն խօսքը զուրցեց . Օ արկ, բայց խօսքիս մտիկ դիր :

*

ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱԲՀԱԳԻՐԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Վակէ առաջ քանի մը հատուածով երկրիս սկզբնական վիճակին փոփոխ մանցը վրայ եղած հաւանական կարծիքով մը հարեանցի խօսելին վերջը, կ'ուզէնք երկրիս վրայ մարդկան բնակութեան և անոնց նոր իրարու ծանօթութեան, որ է աշխարհագրական պատմութեան՝ համառօտ տեղեկութիւններ ալ տալ կարգաւ ցուցընելով թէ աշխարհքիս սկզբանէն մինչեւ հիմայ ինչ յառաջադիմութիւն եղած է, աշխարհագրական գիտութեան, և թէ, Երբ ձամբօրդութեամբունաւարկութիւննոր նոր երկիրներ, նոր բնակիչներ, նոր սովորութիւններ, նոր արարածներ հանցուեր են : Ծակ որ առջի բերան երբեմն չոր պատմական յիշատակներ կը հարկազրինքյիշելու, զուարձալի զիպուածներ ալ չեն պակսիր դալու :

ՀՐԵԼ աշխարհագրութեանը վրայ :

ԵՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ պատմութեան սկիզբը կը սեպուի ջրհեղեղէն վերջը ազգաց բաժանմանէն՝ լոյայ ատեն կամ իրմէ ետե . և այն ատենի աշխարհագրութեանը վրայօք միայն սուրբ գրոց մէջ ձշմարիտ յիշատակութիւն մը կը դունանք . անոր համար նախ և առաջ ՀՐԵԼ ճանցած աշխարհագրութեանը վրայ կը խօսինք , թողլով ուրիշ տեղ քննելու այն աւանդութիւնները որ կը պատմեն՝ լոյայ բնակութիւնը յէկուի և 'ի՝ լախիթեան , ԱԵմայ և իր մէկ որդոյն Տարօնոյ կողմը երթալը , լոյայ ըրած երկրիս բաժանմունքը իր իրեք որդոցը , և այն :

ԵՇԽԱՐԱԿԱՋԻՆՈՒԹԵՆՔ և լեզուաց խառնակելէն վերջը՝ կը սկսի մարդկան ցրուիլը և ազգաց մեծ բաժանմունքը : ԱԵմայ սերունդքը որոնք մեծ մասամբ հովուական կեանք կ'անցընէին՝ լափրատ գետին եղերքէն մինչեւ ԱԻԾԵՐԿՐԱԿԱՆ ծովուն եղերքը բռնեցին : ԱԵմայ որդուոցմէ Աշամը Աշամացուոց թագաւորութիւնը հաստատեց որ հիմայ Վիւրտիստանի ու Խրագ արապիի մէջ կ'իյնայ , որուն գլխաւոր քաղաքն էր Աշխամայիս : Աշրկրորդ որդին՝ Այուրեանցոց թագաւորութիւնը հաստատեց , ասոր մէկ մասն ալ հիմակուան Վիւրտիստանի մէջ կ'իյնայ : Երփաքսադ երրորդ որդիէն՝ Վաղդէացիք ՀՐԵԼ այք , և Երաբիոյ զանազան ցեղերը առաջ եկան :

Յաբեթայ սերունդքն ալ Այիոյ արևմտեան մասը մինչեւ ԱԵլյան կղզին բնակեցան , և Աւրոպա ալ անցան ծաւալեցան : Յաբեթայ անդրանիկորդիէն որ է Վամեր՝ բատ ումանց առաջ եկած են Այիոյ քանի մը հիւսիսաբնակները , և Աեղտաց ազգը որ են հին Վաղդիացիք . Յաբեթայ Վագա որդիէն ալ ԱԵղք կամ Վարք : Յաբեթայ նախահայրն ալ կը սեպուի Յաբեթի Յաւան որդին :

Վագովգէն եղան Ակիւթացիք : Վամայ որդիէն էին , Վուշ , ԱԵստրեմ , Փուգ ու Վանան . Վուշայ ինկաւ Երաբիոյ հարաւային արևմտեան մասը , ԱԵստրեմայ Եգիպտոս , Փուգայ Լիքիան որ է հիմակուան Վիգրիկէին ԱԻԾԵՐԿՐԱԿԱՆ եղերքը , Եգիպտոսէն մինչեւ ԱՄԼԱՆՏԵԱՆ Ովկիանոս՝ ուր են Այծերին ու Բարբարոսաց կամ Պիկրաբէրիստանի երկիրը : Խակ Վանանու սերունդքն ալ Պաղեստինու ու Այուրու երկիրը բնակեցան : Վամայ որդիքը ինչպէս որ Վովսեսի գրքերէն ալ կ'երեւայ՝ ուրիշներէն աւելի վաճառականութեան ու քաղաքականութեան ետեէ ըլլալով ծաղկած էին . մանաւանդ Վիւրտիկեցիք որ Վանանուց եղէն էին՝ վաճառականութեան պատճառաւ հեռու տեղուանք ալ նաւարկելով մեծ անուն հանեցին վարպետ նաւարկութեան մէջ . Եգիպտոսի , Պաղեստինու վաճառականութիւնը բոլոր իրենց ձեռքն էր : Խակ ինչպէս սուրբ գիրքն ալ կը վկայէ , իրենք էին Վողոմնի նաւերուն առաջնորդը և իրենք կը սեպուին Վողոմնի անբաւ հարըտութեանը պատճառ : Այս իմաստուն թագաւորը սկսաւ նաւեր զրկել՝ ի Յարշէն՝ և 'ի Վովիեր և անբաւ հարստութիւն բերել՝ ի ՀՐԵԼ աստան : ԵՇԽԱՐՀԱԳՐԱՑ մէջ շատ զանազան կարծիքներ կան աս երկու տեղերուն վրայօք . Վովիերայ համար՝ ուսկից Վողոմնի նաւատորմիզը Վիւրամայ Վիւրտիստոց թագաւորին զրկած վարպետ նաւորդներով կ'երթային ոսկի և ազնիւ վաճառքներ բերելու , ոմանք Վիգրիկէի արեւելեան ծովեղերքն է կ'ըսեն , ոմանք ալ կամ Հնդկաստան և կամ Վումադրակղին կը սեպեն . մեր Անձիձեան Հ : Պուկաս վարդապետը կը ցուցընէ՝ թէ

Աս էին նահապետաց և իրենց ցեղերուն թուվը և երկրիս բաժանմունքը՝ շատ տարակոյսներ և ինդիրքներ հաներ է . մենք հոս տեղս միայն Հրելից սոսոյդ ծանօթութիւնները յիշելով շուզեցինքնել , և ոչ մէկիկ մէկիկ Նոյայ իրեք որդւոց որդիքներուն բռնած ճամբաները և բնակած աշխարհները յիշել , որ զատ բանամիրական իրն դրոյ մը նիւթ է :

Հայաստանի Ապեր գաւառն է , ուր ծովով ուրիշ կողմեր պտրտելին ետև կուդային՝ փայտ , ոսկի և գոհարներ առնելու : Ի՞յնպէս իմարսիաի համար ուսկից Առղոմնի նաւատորմիզը տարուէ տարի ոսկի արծաթ , փղոսկր , կապիկներ ու սիրամարգներ՝ կը բերէր : Այս յայտնի էր որ իմարսիաը , Խիլիկիոյ իմարսուս կամ Տարան քաղաքը չէր , որովհետեւ աս իմարսիա կարմիր ծովէն կ'երթային , և բերած վաճառքներէն ալ կ'իմացուի որ Հնդկաստանու մէջ տեղ մը պիտի ըլլայ , որովհետեւ կապիկ ու սիրամարգ Հնդկաստանի կենդանիներ են ու Խիլիկիոյ կլիմային տակ չեն գտնուիր : Լազան ոմանք ալ որ իմարսիս բառը Փիւնիկեցւոց լեզուով ընդհանուր ծով կը նշանակէ ըսին . բայց այս ալ անստոյդ և անհաւանական բան է երբոր սուրբ գրոց մէջ կը զրուցէ թէ իմարսիս երթալու գալու համար իրեք տարի կը քշէր ձամբորդութիւնը . որովհետեւ է թէ հեռաւոր երկիր էր . անոր համար աւելի հաւանական է ոմանց ըսածը թէ իմարսիս բառը Աննաքրիթի լեզուով արծանի երէնէր կը նշանակ է՝ և Փիւնիկեցիք անսնց հետ վաճառականութիւն ընելով նոյն բառը Հնդկաստանցւոց Աննաքրիթի լեզուէն առեր և իրենց լեզուին մէջ ալ նոյն անուամբ այն երկիրը անուաներ են , սուրբ գիրքն ալ Փիւնիկեցւոցմէ առնելով զայն նոյն պէս կ'անուանէ :

Այս տեղեկութիւններէն ու անուններէն կը տեսնանք որ Հրեայք իրենց վաճառականութեանը պատճառաւ հարաւային կողմէն մինչև Հնդկաստան գացեր էին , բայց հիւսիսային կողմին քիչ տեղեկութիւն ունեին . Առղոմնէն վերջն ալ շատ ատեն չանցաւ , դադրեցան իմարսիայ ձամբորդութենէն ալ :

Հիւսիսային կողմը Լովկաս լեռներէն վեր տեղեկութիւն չունեին , և նոյն երկիրները իշեմիայ մարգարէն իրբերկիրիս ծայրերը կը յիշէ : Ի՞յնպէս ալ

առջի Հրեաները Կորոպայի մասին մէջ հազիւ թէ Հունաստանին վրայ տեղեկութիւն ունեին :

Այս քաղաքական տեղեկութիւններէն զատ՝ ուսումնական քանի մը տեղեկութիւններ ալ ունեին աշխարհագրութեան վերաբերեալ , որոնց պակսութենէն կը տեսնուի որ շատ ետև էին նոյն ուսման մէջ :

Հ . Գ . Ս

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Կարուց ԺԲ :

ԿՈՒՍԴԱՏՈՍ Ապայէնետքը ուետաց մէջ անուանի թագաւոր ու մեծտիեզերակալ իշխան կրնայ սեպուիլ Կարոլոս ԺԲ հոչակաւոր թագաւորը որ Կարոլոս ԺԱ որդին է ու 1682nd Աթոքովմքաղաքը ծնած :

Տղայութեան ատենէն ալ մեծ սէր ու յարմարութիւն կը ցուցընէր Կարոլոս զինուորական ու պատերազմի հրահանգաց : Տանըութը տարուան եղած ատենը իմանալով որ թագաւորաց մէջ ծածուկ գաճնակցութիւն մը կայ , ու Տանիմարքայի Փրեգերիկոս Դ թագաւորը , Աքսոնիայի ( ) գոստոս կայարշնտիրը՝ որ Լ Հայա թագաւորն էր , և մեծն Պէտրոս՝ Ծ ուետը մէջերնին բաժնել կը մնածէն , անոնց դէմ պատերազմի ելլելու սլատրաստութիւն տեսնել սկսաւ . Ետքը մէկէն նաւատորմիզն առաւ ու Քոփէնհավակ Տանիմարքայի թագաւորանիստ քաղաքը պաշարելով , Փրեգերիկոսը ստիպեց որ հաշտութիւն ուզէ : Ինկէ Լ իւսնիա անցաւ , ուր Առուսք մտէր՝ և անապատ գարձուցած էին . Կարոլոս իր 8000 փորձ ու ընտիր զօրացը գլուխ կենալով , Առուսաց 80,000^b բանակին դէմ պատերազմի պատրաստուեցաւ . յաղթեց անոնց ու ցիրեցան ըրաւ : Լատքը ( ) գոստոս կայսրընտրին դէմ գարձուց զէնքը , ու նոյնպէս անոր ալ յաղթելով